

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebened bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

„Legyen meg a Te akaratod.” Máté evangéliuma 6.10

Október - egyházi évünkben a reformáció hónapja. Ilyenkor több megemlékezésen, ünnepségen, istentiszteleten keresztül nézünk szembe az örökké aktuális kérdéssel: mit jelent reformátusnak lenni, avagy mitől református a református? Erre a kérdésre nem lehet, nem szabad csak annyit válaszolni, hogy református az, akit annak kereszteltek, vagy református az, aki nem katolikus! Református hitünk ugyanis ennél sokkal mélyebben gyökerezik és megvan a maga szépséges hittartalma.

A reformáció idején a reformáció nem tett mást, mint újra felfedezte a Szentírást és azt minden egyéb más szokás, hagyomány fölé emelte, mint egyedüli tekintélyt. A Bibliát így erősen a kezében tartva értette meg a Jézus Krisztusról szóló jó hírt, tudniillik, hogy Isten nem az érdemeink szerint fizet meg nekünk! (Ha így tenne, semmi jót nem várhatnánk a jövőtől.) Isten szíve telve van irántunk kegyelemmel és ezt meg is mutatja, élénk is éli Jézus Krisztus alakjában ott a kereszten. A Szentírás jó híre, hogy Jézus Krisztus bűnbocsánatot és az Istennel való élő kapcsolatot hozott számunkra és mindez ma is a miénk lehet!

A reformáció nem akart üres vallásosodás lenni, hanem az élet minden részét a Szentíráshoz akarta igazítani. „Legyen meg a Te akaratod” – mondták hitünk hősei, s készek voltak, ha kellett, ennek az akaratnak engedve akár az életüket is feláldozni. Ezért alakították át a középkori misét úgy, hogy annak a középpontjába a nép nyelvén megszólaló Szentírás kerüljön és ezért lett hangsúlyossá az istentiszteleteiken szintén a nép nyelvén megszólaló igemagyarázat, a prédikáció is.

A reformáció korára vezethető vissza a papi életforma átértelmezése is. A reformátorok az ige tanítása szerint a papságot kiterjesztették valamennyi hívő emberre (egyetemes papságot hirdettek), a gyülekezet vezetőit pedig lelkipásztoroknak kezdték nevezni, akiknek a legfőbb feladata nem az áldozás, hanem a gyülekezet pásztrolása.

Az apostoloknak voltak feleségeik, ezért nem kötelezték a lelkipásztorokat a cölibátusra, de elvárásként támasztották feljükk, hogy családi életük mintává legyen a kívülállók számára. A lelkipásztorok nem kizárólagos vezetői lettek a gyülekezeteknek, hanem törekedtek arra, hogy a gyülekezet a maga soraiból előjárókat válasszon, akik a lelkipásztor szolgálatát és a gyülekezet vezetését segítik.

A reformáció a maga életszemléletét és tanítását egyedül a Szentírásra alapozta, s azon fáradozott, hogy mindenben Isten akaratát legyen meg és mindenért egyedül Istent illesse a dicsőség.

Mit jelent ma reformátusnak lenni? Nehéz erre a kérdésre röviden válaszolni. Az bizonyos, hogy a református egyházhoz való tartozáson túl, s a református hagyományaink ismerete mellett azt is jelenti, hogy a Szentírást, mint Isten akaratát, Önkijelentését megbecsüljük és mélyebben és jobban akarjuk - nem csak ismerni - megélni is. Református emberként nem nyugodhatunk addig, amíg meg nem értjük a Jézus Krisztusról szóló öröm üzenetét és az belső meggyőződéssé nem válik.

Ezekkel a gondolatokkal köszöntöm lapunk olvasóit és kívánom, hogy szolgálja lapunknak e száma is lelki épülésüket!

Figyelmetességgel imádkozz.
Mélységes alázatossággal imádkozz.
Buzgósággal imádkozz.
Bizodalommal imádkozz.
Tiszta szívből imádkozz.
Állhatatossággal imádkozz.
A Jézus Krisztusban való hitből imádkozz.
Végezetre imádkozz, hogy jól imádkozhass.

Szikszai György

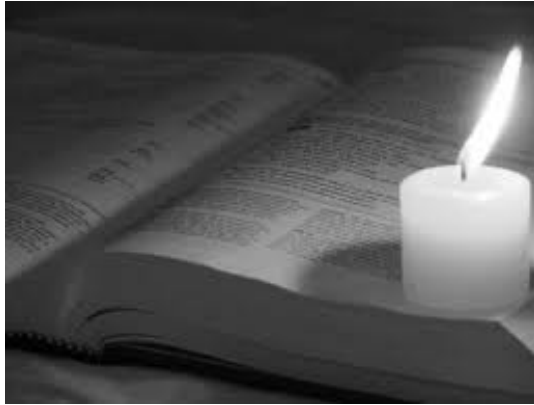
Faragó Csaba lelkipásztor

A NÉPSZÁMLÁLÁS ALKALMÁVAL VALLJUK MEG, HOGY REFORMÁTUSOK VAGYUNK.

Hónapköszöntő gondolatok

OKTÓBER SZÍNEI ÉS MÉCSVILÁGA

Itt van az ősz, itt van újra - hűvös éjszakáival, szél sodorta faleveleivel, elmúlást idézőn. Egykoron Pál is átérezte ezt a római börtönben. Ezért írt így fiatal tanítványának, Timóteusnak: „Igyekez a tél beállta előtt megjönni. Felsőruhámat hozd el...hozd el a könyveket, Bibliát is, de főként a pergameneket” (2Tim 4,13.21). Az apostol mögött már ott van életműve, egy Krisztushoz térített kontinensnyi keresztyén sereg az akkori világban. Előtte pedig életének utolsó szakasza. A cellacsendben felkészül arra, ami még jön. Ehhez elég egy felsőruha és a Biblia. Felsőruhára testének van szüksége, az általa nyújtott melege a növekvő hidegben, védelemre a mostoha körülmények között. Bibliára, ószövetségi tekercekre a lelkének van szüksége, hogy remény és erő lakozzék benne. A népek apostolának puritán gazdagsága, minden kincse csak ennyi: egy felsőruha és a Biblia.

Egyedül a mennyei Atya tudja, hányszor és hány helyen ismétlődött meg ehhez hasonló jelenet és kérés a Pál óta lepergett közel kétezer esztendő alatt? Amikor a hirtelen beállott történelmi téiben a túlélés, a megmaradás csaknem nullára zuhant esélyét egyetlen felsőruha és egyetlen Biblia jelentette személyek, családok vagy éppen népcsoportok, nemzetek számára. Hányszor lett eközben az Élet Könyve „rabon napfény, Tévelygőnek hívó harang, Roskadónak testvéri hang”?

Így volt ez azzal a hatvanegy magyar protestáns lelkésszel, akiket rabszolgaként adtak el 1675-ben a nápolyi gályákra, s akiknek az úszó börtönné vált hajók evezőlapátjai mellett a szívből-fejből félhangosan „zsolozsmázott” Igék jelentették az egyedüli reménységet. És 1849. október 6-ra virradóan is, amikor az aradi siralomházban vértanúink számára csak ennyi maradt: egy (katonai vagy rab) köpeny, meg a Biblia. És nem ez a jelenet ismétlődött meg 1956 történelemfordító napjai után a megtorlás rafinált cella mélyébe vetett honfitársainkkal, Recsken és a borda-, meg lélekroppantás összes magyarhoni műintézetében, amikor rabként, de hittel és a szívből-fejből idézett Igék mécsvilágánál élték túl sokan a megaláztatást?

Október újra itt van, szomorúan szép és győzedelmes ünnepeivel, hősök és áldozatok emlékezetünkben felsorakozó hosszú menetével. Nevekké, s a névtelenségben maradtak néma tanúságtételével. Mindezek mögött pedig nekünk, protestánsoknak még október 31., a reformáció naptámadatának ünnepe is ott ra-

gyog, mindennapi megújulásunk örtüzeként. És magyarságunk megújító erőforrásaként, ami Mohácsnál bekövetkezett nemzeti tragédiánk után elhozta eleinknek a közösségi és egyéni vigasztalódást, az ismételt talpraállás esélyét, az élő hit belső támaszát. És növekvő nemzeti önismeretünk jeleként a széthúzás és irigység magunkban hurcolt életveszélyes, sorsrontó csapdájának felismerését. Hogy milyen hatékonysággal? Úgy, hogy ma is újra tanulni kell az ősi leckét!

De a reformáció szilárdította meg bennünk a más népeknél nem hitványabb nép, nemzet tudatát, európai egyenrangúságunkat is, mikor peregrinus diákjaink Patakról, Pápáról, Debrecenből, Kolozsvárról, Losoncról, Kassáról bejárták a nyugati egyetemeiket. És nem csak a hosszú útorát hozták haza, hanem fejükben és lelkükben az emelkedő nemzetek legújabb tudományos ismereteit, jövőépítő hitük, megtartó erkölcsi tartásuk aranyánál drágább, értékeesebb tartalékát. Ez a figyelő tekintet megmaradt akkor is bennünk, amikor jöttek az idegen zsoldosok, nyugati és vadkeleti megszállók, s le akarták szagatni a szabadságvágy felsőruháját népünkön, s ki akarták szagatni a hit támaszát lelkünkben.

Október színei és ünnepei emlékeztetnek és tanulsággal szolgálnak: egyének és nemzetnek megtartó, éltető erőforrása ma is a Biblia. De október arra is tanít: lehet az egyetlen felsőruhát is méltósággal, zúgolódás, elégedetlenkedés nélkül viselni. Fontos ezt elmondani akkor, amikor a „még ez sem elég” konzumgörcse szorítja sok honfitársunk idegrendszerét, hogy ne mondjam „lelkét”, s tünteti el ajkukról a köszönet szavát. Október józan tanulságai közül is kiténik az, hogy anyagi és szellemi kultúra, hit és tudás, európaiság és magyarságtudat együttes vállalása tesznek minket méltókká eleink októbereihez, hagyatékához. Azokhoz, akik érettünk is vállalták egy felsőruhával, Bibliával a nem ritkán egy egész életen át tartó történelmi szorítókat és csapdákat.

De figyelünk-e még rájuk? Van-e így gondunk idei októberünkre? Vagy egyre nagyobb szakadék választ el már tőlük, egymástól, meg magunktól is? Az egy felsőruha és a Biblia teremtette puritán gazdagságtól? Töprengjünk el kicsit mindezen, amikor gondolatban vagy ténylegesen meggyűjtjük az emlékezés mécseseseit! Mert most még eljön az ősz, eljön újra - hűvös éjszakáival, szél sodorta faleveleivel, elmúlást idézőn. De lesz-e módunk jövőre is eltöprengeni e gyümölcsöt és színeket, történelmi és sorstanulságokat, hitbéli felismeréseket érlelő hónap kincsein? Most még igen...

Dr. Békefy Lajos
a Presbiter folyóirat főszerkesztője

„Az Isten szeretet”

I. János 4.8

Jubileumi köszöntés

Nagy szeretettel köszöntjük Faragó Csaba tiszteletes urat 10 éves lelkipásztori szolgálata alkalmából. Megbecsülésünket és köszönetünket szeretnénk kifejezni a szilárd hitből származó gyümölcsöző gyülekezeti évekért, a vasárnapi prédikációikon elhangzó, lelket, életszemléletet formáló gondolatokért, amelyek segítenek bennünket abban, hogy a hit és szeretet kötelékében megmaradjunk.

10 évvel ezelőtt lelkipásztorként átvetted édesapádtól a dunaharaszti gyülekezet szolgálatát. A belőled áradó szeretet, bizalom, öröm és hit akkor is felkeltette sokak figyelmét, és ez a forrás úgy tűnik csak egyre jobban buzog. Miből táplálkozik ez a mély szeretet és közösséget teremtő erő?

Egészen biztosan közhelynek számít a feleletem, de tényleg így van: az imádságból! Én egyébként nem érzem, hogy annyira túláradó lenne bennem a szeretet, vagy az öröm! Sőt éppen ellenkezőleg: a híját tapasztalom és ezekért, illetve türelemért és bölcsességért könyörgök. Ha a környezetem mégsem úgy tapasztal, mint egy szeretetlen, örömtelen, vagy türelmetlen embert, annak őszintén örülök.

Évfordulókon az ember akarva-akaratlan mérlegel, felteszi magának a kérdést, mi valósult meg az elképzeléseiből, és milyen további céljaid vannak?

Számomra nagyon fontos volt, hogy a gyülekezet, ne pusztán egy formális közösség legyen, hanem egy lelki család, egy lelki otthon, ahová a hívek haza mennek. Úgy látom, hogy jó úton vagyunk efelé! Meg szoktam kérdezni az újonnan érkezőket, hogyan látnak bennünket, és sokan megjegyzték már: bensőséges a közös-

ségünk.

A közösségnek egy nagy áldása lehet, hogy az ember lelki társakra és munkatársakra is talál. Örülök annak, hogy a gyülekezetért végzett szolgálatot nem egyedül végzem, hanem több munkatársam is van, akik a gyerekek között való szolgálatban (hitoktatásban), a gyülekezetünk gazdasági vagy építési ügyeinek igazgatásban, az énekkar vezetésében vagy a biblia-órák megtartásában segítségemre vannak. A sort ezzel természetesen nem merítettem ki. Egyszer összeszámloltam hány gyülekezeti tagunk mozdul meg kisebb, vagy nagyobb feladatok elvégzésére és magam is meglepődtem, mert kb. 60 névig jutottam a felsorolásban.

Nagy örömöm, hogy Taksony 2012-ben missziói egyházközséggé válik és így egy fontos lépést tesz meg az önállósodás, a felnőtté válás útján.

Hogy milyen további elképzeléseim vannak? Erősen gondolkodom, hogy januártól kísérleti jelleggel egy fél éven keresztül két istentiszteletet tartanánk. Egyet 8 órakor és a megszokott időpontban 10 órakor. Jó lenne, ha egyszer, (mielőbb) eljutnánk oda, hogy mindkét istentiszteleten megtöltenénk a templomot. Szeretném a gyülekezetünkben a keresztyénség hitelveiről, erkölcsiségéről és világlátásáról való tanítást megerősíteni, hogy a gyülekezetünkbe járó emberek hite minél jobban és erősebben a Szentírás tanítására alapozódjon. Remélem sikerül majd olyan hétvégés tanfolyamokat beindítani, ahol erre sort keríthetünk.

Milyen változásokat hozott ez a tíz év a dunaharaszti és taksonyi gyülekezet életében?

Dunaharasztiiban a legfőbb változás a bővülés. 10 év alatt sajnos azok a testvérek, akik a megválasztásomkor a gyülekezetünk oszlopos tagjai voltak, többségében Haza mentek. Ennek ellenére a gyülekezetünk létszáma mégsem csökkent, hanem nőtt.

A belső növekedéssel együtt a templomépítés ügyében is szépen haladtunk. Előbb a megtakarításunkat egy segédlelkész-lakásba fektettük, majd a szomszédos telket vásároltuk meg, legutóbb pedig a templomtervekkel készültünk el. Talán ez nem tűnik valami nagy dolognak, mégis én tudom, hogy egy hatalmas nagy csoda, hiszen mindezekhez kellett 36 millió forint. És lett!

Nagy terveink vannak az új templommal kapcsolatban, de nem lehetetlen tervek! Ha egy növekvő gyülekezet mögé áll, hiszem, hogy az Úr Isten is velünk lesz, megáld és nemcsak állni fog az a templom, hanem még meg is töltjük.

A taksonyi gyülekezetünk életében is a fejlődés látszik. 3-4 évvel ezelőtt még megmosolyogtak azon a gondolon, hogy Taksonyban parókiát kellene vásárolni. Azt kérdezték volna sokan: de tiszteletes úr, miből? Most pedig a semmiből ott áll a református lelkészlakás, benne pedig ott él a gyülekezet első önálló lelkipásztora. Egy évvel ezelőtt költöztek oda Stefán Attila tiszteletes úr, és azóta a gyülekezeti élet még nagyobb lendületet vett.

(folytatás a 7. oldalon)

A NÉPSZÁMLÁLÁS ALKALMÁVAL VALLJUK MEG, HOGY REFORMÁTUSOK VAGYUNK!

Képes beszámoló a gyülekezeti táborról - Berekfürdő 2011.

Református Napok 2011. október 29-31. Taksony-Dunaharaszti

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok,
és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek,”
(Máté 11, 28)

Október 29. szombat

- 10.00-13.00 – Játszónap a gyermekek számára – helyszín: Taksony, Óvoda

Október 30. vasárnap

- 08:30 – Zenés-zsoltáros Istentisztelet a taksonyi imaházban (ifjúsági zenekar szolgálatával)
- 16.00 – Hivatalos megnyitó, pályázatok díjazása (Taksony, Művelődési ház)
- 16:30 – **Pénzt vagy Életet?!** Dr. Nagy István teológiai tanár előadása (Taksony, Művelődési ház)
- 17:30 – Szeretetvendégség (Taksony, Művelődési Ház)
- 18:30 – Színdarab – Reménységdráma (Élet Szava) Taksony, Művelődési Ház
- 19:30 – Morzsaszedegetés... (Taksony, Művelődési Ház)

Október 31. hétfő

- Záró reformációi Istentisztelet délután Dunaharasztiin a Baptista templomban

Mindenkit szeretettel várunk!

Templomok éje Taksonyban...

- Beszámoló -

Immáron második alkalommal került megrendezésre Taksonyban a „Templomok éje” elnevezésű program. Ezen a különleges estén a Taksonyban lévő református és katolikus közösség fog össze, és próbálja megszólítani a községben élő embereket.

A rendezvény 2011. szeptember 10-én este hat órakor vette kezdetét a református templom előtti csendes Virág utcában, ahová a hangulatos fáklyák és a frissen főzött tea és kávé illata csalogatta az arra járó érdeklődőket. Először egy zenés áhítatra hívogattuk a résztvevőket, ahol a taksonyi református fiatalokból álló zenekar végezte az énekvezetés szolgálatát. A zenés áhítat témája egy jézusi mondat volt János evangéliumából: „Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem jár sötétségben.” Az áhítat után bemutattuk

vendégeinket is, akik jelenlétükkel és alkotásaikkal is színesítették az esténket. Meghívtuk Gulyásné Szabó Zsuzsanna népi iparművészt és férjét, Gulyás Zoltán faragót. Zsuzsanna régi templomi viseleteket hozott el, valamint gyöngyből készült ékszereket, melyek amelle, hogy a szemet gyönyörködtették egy-egy történetet is magukban hordoztak, amelyet a művésznő interpretálásában mi is megismerhettünk. A vállalkozó kedvűek ki is próbálhatták kezűgyességüket, hiszen lehetőség volt gyöngyfűzésre is.

A templomunk előtti utcán Arnóti Péter „Meséljenek a képek...” című szabadtéri fotókiállításának portréi gondolkodtatták el a járókelőket.

Az este folyamán a kisebb gyerekeknek diavetítést majd játékokat szerveztünk, hogy a szülők egy kávé vagy tea mellett beszélgethessenek egymással.

A programok 22 órakor folytatódtak a katolikus templomban gyertyafényes koncerttel, ahol fellépett a Dunaharaszti Református Kórus, Révész Rita operanékes, a taksonyi Szent Anna Kórus, Fazekas Tamás (orgona), Kocsis Natália (zongora) és Szűcs Marietta (fuvola).

Az immár hagyományosnak nevezhető rendezvényt egy közös szeretetvendégséggel zártuk.

Jó volt átélni, hogy a Templomok éjén a mécsesek lángjai mellett ott világított a Világ Világossága, és aki eljött ezen alkalmak egyikére is, az úgy mehetett haza, hogy abból a mennyei fényből is hazavitt valamit.

Stefán Attila lelkész

A NÉPSZÁMLÁLÁS ALKALMÁVAL VALLJUK MEG, HOGY REFORMÁTUSOK VAGYUNK!

Munkálatok a templomudvaron és a parókián

A Presbitériumunkat és az építési bizottságot ebben az évben is nagyon foglalkoztatja, hogy lehetőségeinkhez mérten javítsuk templomunk környezetét, hisz nem mindegy, hogy gyülekezetünk milyen körülmények között éli életét az új templom felépüléséig. Ugyanakkor azt is mérlegelnünk kell, hogy fölösleges költségekbe ne bocsátkozzunk.

A fentiek figyelembe vételével terveztük feladatainkat, melyekről szeretnénk tájékoztatni gyülekezetünket:

- a régi padlásfeljáró kiváltásával, egy új, kulturált toalettet alakítottunk ki
- az ifjúsági ház és az elkészült toalett előtti terület új térkő burkolatot kapott Földesi László testvérünk jelentős közreműködésével
- a templomudvaron átvezető szivárgó vízvezetékét kiváltottuk a templomtelken átvezető új vízvezetékekkel Faddi István testvérünk irányításával
- felújításra került a templomudvaron a hinta és a favár, mely Csorbai Péter testvérünk keze munkáját dicséri
- a hétvégeken szervezett önkéntes munkákkal átfestettük a templom kerítését, a felújított hintát és favarat
- a lelkes csapat eltávolította az udvarról az összegyűlt építési törmelékét, és kulturált területet alakított ki kerékpártároló helyére

Köszönet minden közreműködőnek, aki hozzájárult környezetünk megszépüléséhez!

Sok dilemmát okozott, hogy a több mint tíz évvel ezelőtti tisztasági festésen átesett lelkészlakás helyett új parókiát építsünk, vagy a jelenlegit újítsuk fel. Végül a Presbitérium a 2011. július 17-i ülésén úgy határozott, hogy leveszi napirendről az új parókia építését, és helyette a jelenlegi parókiát kell felújítani. Az építési bizottság felmérte a parókia jelenlegi állapotát, és meghatározta az elvégzendő feladatokat:

- felül kell vizsgálni az elektromos hálózatot, és jelenlegi helyett biztonságosat kell kialakítani
- az iroda melletti szobából egy gipszkarton fal beépítésével egy új helyiséget kell kialakítani
- végre kell hajtani az ajtók felújítását, passzítását, zárcseréjét, festését
- az elavult ablakokat ki kell cserélni műanyag, hőszigetelt ablakokra
- végre kell hajtani a lakás festését

A fenti munkálatokra több vállalkozótól kértünk sürgősséggel ajánlatot, mivel a Presbitérium elvárása az volt, hogy iskolakezdeményezésre a lelkészcsalád vissza tudjon költözni a lakásba.

Közben az Önkormányzat jegyzőjével folytatott tárgyalás eredményeképpen sikerült elérni, hogy módosítsák a támogatási szerződést, így az eredetileg parókiaépítésre biztosított Egymillió Forintot felhasználhattuk a parókia felújítására.

Festési munkákra a Bravo-Vill 13 Kft-től, a Bordesi Line Kft-től, és Horkai Attila vállalkozótól kértünk ajánlatot. Tekintettel arra, hogy a Bordesi Line Kft. tulajdonosa református, hitét gyakorló testvérünk, és az árajánlata is kedvező vele szerződöttünk a festési munkákra.

Villanyszerelési munkákra a Bravo-Vill 13 Kft-től és a Kisduna-Vill Kft-től kértünk ajánlatot. A Kisduna-Vill Kft. tulajdonosa református, hitét gyakorló testvérünk, a munkát adományként vállalta. Adományát köszönettel elfogadtuk.

Asztalos munkákra egy árajánlatot kértünk Kiss István asztalos vállalkozótól, aki szintén református, hitét gyakorló testvérünk.

Ablakcserére a Kolozsvári Centrum Kft-től kértünk árajánlatot, a református kötődésű tulajdonostól 45 % árkedvezményt kaptunk a listaárból.

A gipszkarton fal elkészítését egyik presbiter testvérünk vállalta adományként, a hozzá szükséges tolóajtóra Csorbai Péter asztalos vállalkozótól kértünk ajánlatot, aki szintén református, hitét gyakorló testvérünk.

A fenti munkák jó minőségben elkészültek, és itt szeretnénk köszönetet mondani a munkákban résztvevő valamennyi testvérünknek, különös tekintettel azokra, aki jelentős adományként végzett munkával járultak hozzá a lelkészlakás meg szépüléséhez.

Köszönet Virág Gábor testvérünknek és családjának a villanyszerelési munkálatokért, melynek forintosított értéke meghaladja a bruttó háromszázkilencvenezer forintot.

Köszönet Földesi László testvérünknek és családjának a szerződésben vállalt munkákon felülvégzett pótmunkákért, melynek forintosított értéke meghaladja a bruttó százötvenezer forintot.

Köszönet Kemény Máttyás és Faddi István testvérünknek és családjuknak a gipszkarton fal elkészítéséért, melynek forintosított értéke meghaladja a bruttó hetvenezer forintot.

Köszönet a Kolozsvári Centrum Kft tulajdonosának és családjuknak a jelentős árkedvezményért, melynek forintosított értéke meghaladja a bruttó háromszázézer forintot.

Nem utolsó sorban köszönet az Önkormányzatnak a jelentős anyagi támogatásért.

Építési bizottság

Presbiterválasztás gyülekezeteinkben

Minden közösség olyanná lesz, amilyenek a vezetői. Ez nem üres bölcselkedés, hanem a gyakorlati étellel alátámasztható valóság. Református gyülekezeteinket a lelkipásztor mellett a presbitériumok vezetik, s az életünket 6 évig (vagy akár tovább is) döntően meghatározza, hogy kik is kapják meg az előljárói: „presbiteri” megbízatást. Novemberben Dunaharasztiiban és Taksonyban is sor fog kerülni a presbiterválasztásra. Az elmondottak fényében látszik, hogy mennyire fontos esemény ez! Mit kell tudnunk a választásokról?

Legelőször is, hogy imádságban kell hordozni mindenkinek, aki a szavazatával meg szeretné határozni gyülekezetünk majdani életét!

Miért könyörögjünk? Isten bölcsességért a szavazáshoz és Isten akaratának a megvalósulásáért a választásban. Mondjuk ki a választásokra készülve újra és újra: „**Legyen meg itt is a Te akaratod.**” Imádkozzunk békességért és egységért a gyülekezetben, és imádkozzunk azokért a testvéreinkért is, akik majd nem fognak bekerülni a presbitériumba, hogy ezt is az Úr Isten kezéből tudják elfogadni és ne kudarcként éljék meg.

Kik szavazhatnak? Azok a reformátusnak keresztelt és konfirmált testvéreink, akiket gyülekezetünk 2011. évi választói névjegyzékébe is felvettünk. (Tehát a szavazatra jogosultak köre szűkebb, mint a templomba járóké.) A szavazás zökkenőmentes lebonyolítása miatt kérjük a lenti lapot vágja ki, hozza magával és ellenőrizze, hogy a választói névjegyzékünkben szerepel-e! A Választási bizottság tagjai október 23-án, 30-án és november 6-án az istentiszteletek előtt fél órával állnak a gyülekezeti tagjaink rendelkezésére e célból. Az említett időpontokon kívül a hivatali időben is lehet még egyeztetni.

Kik a presbiterjelöltek? Templomunk bejáratánál levő hirdetőtáblán olvashatjuk a presbiter jelöltjeink bemutatkozó sorait. November 6-án, vasárnap, az istentiszteleten személyesen is fognak néhány szót szólni magukról.

Hány presbitert választunk? Dunaharasztiiban a presbitérium 12 főből áll, Taksonyban pedig 4 főből. A presbiterek mellett, Dunaharasztiiban 3, Taksonyban pedig 2 pótpresbiter is megválasztásra kerül. Ők a presbitériumban esetlegesen megüresedő helyeket hivatottak majd betölteni.

Mikor lesz a szavazás és mikor értesülhetünk az eredményéről? A presbiterválasztást a novemberi hónapban szeretnénk lebonyolítani. Október 23-i istentiszteleteinktől kezdve folyamatosan hirdetni fogjuk a pontos időpontot, úgy az alkalmainkon, mind a hirdetőtáblákon, illetve a honlapunkon.

A választás eredményét a választó lapok megszámlolása után, azon nyomban ki kell hirdetnünk. Ezért a választás vasárnapján arra kérjük a testvéreket, hogy szánják oda az idejüket és ne siessenek haza.

A választás gyors lebonyolítása miatt kérjük testvéreinket, hogy a választást megelőző vasárnapokon, az istentiszteletek előtt, vagy után a gyülekezeti teremben vagy a Lelkeszi Hivatalban töltsék ki az alábbi lapot, és kérjük hozzák magukkal a választáskor, mert ez segíti a munkánkat!

PRESBITERVÁLASZTÁS

2011. november

Önt a Választói Névjegyzékünk sorszáma alatt tartjuk nyilván.

Kérjük testvérünket, hogy a választás napján legalább 40 perccel korábban érkezzen az istentiszteletünkre, hogy legyen idő a szavazó lap átvételére és a regisztrációra.

Köszönettel:

Választási Bizottság

(folytatás a 3. oldalról)

A hívek nagy száma, a már hagyományossá vált közös nyári táborok növekvő létszáma, a működő kórus, az ifjúsági csoportok tevékenysége, mind értékes közösségek, lelkes emberekkel. Hogyan értékeled?

Egy növekvő gyülekezet igazán a kis csoportjain keresztül tud élni ezért örülök minden közösségnek, ami már működik és remélem az elkövetkező években ez a

tendencia csak folytatódik.

A gyülekezet nevében a jubileum alkalmával szeretettel köszöntünk, és sok áldott, gyümölcsöző évet kívánunk!

Csáky Gyöngyi

A NÉPSZÁMLÁLÁS ALKALMÁVAL VALLJUK MEG, HOGY REFORMÁTUSOK VAGYUNK!

Háborúság - békesség

Helyszín: Budapest IX., Ráday utca 28.

Előadás-sorozat
2011. őszén a Ráday dísztermében
esténként 18 órai kezdettel.

Előadók: Dr. Pálhegyi Ferenc, Brouwerné Pálhegyi
Krisztina, Fűtő Róbert

Bennem dúló harcok

Október 10. Ki vagyok én? Mennyit érek?

Október 17. Vádol a lelkiismeret

Október 24. „Mi dolgunk a világban?”

Harcok az emberekkel

November 7. Kerüljem vagy vállaljam a konfliktu-
sokat? (B.Pálhegyi Krisztina)

November 14. Le kell győznöm vagy meg kell érte-
nem a másik embert? (B.Pálhegyi Krisztina)

November 21. Mi a szeretet, ha nem érzélem?
(Fűtő Róbert)

Küzdelem az életért

November 28. Utolsó ellenségem, a halál

December 5. „Béküljetek meg Istennel!”

December 12. A békéltetés szolgálata

Az újság szerkesztősége szeretne segítséget nyújtani a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben a református vállalkozóknak a munkájuk népszerűsítésében. Kérjük azokat a vállalkozókat, aki szeretné, hogy tevékenységük és elérhetőségük az újságunkban megjelenjen, keressék meg az újság szerkesztőségét, vagy az építési bizottságot.

A parókia felújításban résztvevők elérhetősége:

Csorbai Péter Asztalos Mobil: 06-30-9400-049	Faddi István Víz-, gáz-, fűtésszerelő Mobil: 06-30-2187-743	Kiss István Asztalos Mobil: 06-30-4689-981
Földesi László Komplex építőipari kivitelezés Mobil: 06-20-3942-125	Kolozsvári Centrum Kft. Hőszigetelő nyílászárók Mobil: 06-20-9536-678	Kisduna-Vill Kft. Villanyszerelési munkák Dunaharaszti, Kazinczy u. 24/a.

október 21. 18.00

Credo Együttes koncertje

helyszín: Dunaharaszti Református templom

Az énekegyüttes Beregszászról érkezik hozzánk. Magyar költők verseit zenésítik meg. Sok CD-t adtak már ki az elmúlt tizenegypár évben. Dalaik középpontjában vallásos és magyarságtudatú gondolatok állnak. Gitár és hegedű a kíséretű dalaiknak egyedi, nagyon szép hangzásvilága van.

A belépés díjtalan (a templomépítésre adomány-felajánlásokat várunk).

november 14. (vagy 11.) 18.00

Gróf Nádasdy Borbálával író-olvasó találkozó

helyszín: Dunaharaszti Városi Könyvtár

A grófnő megjelent, életrajzi ihletésű könyvei kapcsán hívtuk meg. Ingázik Párizs és Magyarhon között. Az élet külhonba taszította, sokat jár haza, és a magyar közélet és kulturális élet keringésében él. A grófné könyveit a helyszínen meg tudják vásárolni az érdeklődők, és a szerző dedikálja azt.

A belépés díjtalan.

december 1. 18.00

Toldi estéje előadás Sudár Annamária színművésznő és Heiczinger Miklós, a Misztrál együttes zenésze, előadásában

helyszín: Dunaharaszti Rendezvényház.

A belépés díja elővételben: 800 Ft /fő, a helyszínen váltva 1200 Ft/fő, mely díj felhatalmaz az előadásra, illetve az előadást követő baráti, kötetlen vendéglátáson való részvételre.

Elővételben jegyet váltani és az átvételt egyeztetni a 20 / 513-4673-as telefonszámon történő meg-
egyezés alapján lehet november 28., hétfőig.

A felsorolt rendezvények szervezője a FiDu (Fiatalok Dunaharasztiért) Egyesület

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21. Felelős kiadó: Faragó Csaba lelkész – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6. Szerzők: Dr. Békefy Lajos, Faragó Csaba lelkész, Nagy András, Stefán Attila lelkész
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389) Tördelés, grafika: Csáky István
Honlap: www.dunaharaszti-reformatus.hu e-mail: ujsag@dunaharaszti-reformatus.hu